

forekommer mig heller ikke, at det var det meget ærede Medlems Mening, at denne Forgøelse af Drittmateriellet i og for sig skulde negtes, men han mente, at det ikke vilde være rigtigt, at de dertil fornødne Midler optoges som ny Kapital, han mente, at de hellere burde tages af Reservecapitalen. Derved er at bemærke, at Reservecapitalen for Diebliffet er omtrent 700,000 Kr., og det, som der her fordrer, er en Million Kr. Det ærede Medlem for Stege har vistnok ikke været bekendt hermed, thi ellers vilde han vistnok ikke have foreslået, at der skulde tages 1 Million Kr. af en Reservecapital, som kun eier 700,000 Kr. (Afbrydelse). Ja, det ærede Medlem vilde saa maasse være saa god at forklare, hvorledes man skal bære sig ad dermed, thi for mig staar det ikke klart; Bøvelbet overskrider jo langt Reservecapitalens Midler. Men desuden, dersom man tog hele Reservecapitalen her til, saa vilde der jo aldeles ikke være nogen Reservecapital, og det er jo siensynligt, at det er i Statskassens Interesse, at det sjællandske Jernbaneselskabs Reservecapital stiger, indtil den har naaet sit Maximum, som, efter hvad der er bestemt i Statutterne, er 10 pCt. af Aktiekapitalen, hvilket Bøvelbet da i sin Tid vil tilfalde Staten. Forøvrigt indrømmer jeg, at, naar Kapitalen forøges saaledes, som det her er foreslået, vil det omtrent gaa lige op, saa at det for Statens Bedkommende er temmelig ligegyldigt, enten det sker paa den ene eller paa den anden Maade; men at man skulde ville foreslå at tage et saa betydeligt Bøvelbet af en Reservecapital, der ikke har den fornødne Størrelse, det forstaar jeg ikke, thi det staar mig ikke klart, hvorledes dette skulde gaa til. Jeg skal ikke saaledes som det ærede Medlem indlade mig nærmere paa at omtale de Transaktioner, som i sin Tid have fundet Sted med Hensyn til Kallundborgbanen. Det forekommer mig, at dette er en Sag, som har haft en uhyggelig Karakter, men der opnaas vistnok ikke Noget ved atter at tage dem for til Behandling. Det ærede Medlems Bemærkning om, at det sjællandske Jernbaneselskab skulde have fortabt denne Forlangelse af 15 Aar af sin Indløsningsfrist, fordi denne Bane ikke var afleveret i 1874, tror jeg, beror paa en Misforstaaelse. Jeg formoder imidlertid, at den ærede Minister vil udtale sig om, hvorvidt Kallundborgbanen nu virkelig kommer i Drift, hvilket jeg indrømmer, at jeg havde troet, at den var, lige siden den blev aabnet.

G. Petersen: Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgtreds (Det. Hansen) begyndte sine Udtalelser med en ganske kort Bemærkning angaaende Forslaget under Nr. 1. Han sagde, at han ikke vilde gaa nærmere ind paa dette Forslag, da han troede, at det var et overvundet Stadium, fordi Thinget ikke vilde trække sig tilbage fra et engang givet Løfte. Jeg formaar ikke rigtig at forstaa den Opfattelse, som han har af Sa-

gen, idet han mener, at Folkethinget vilde trække sig tilbage fra et engang givet Løfte, naar det vedtog dette Forslag. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at jeg ved Sagens 2den Behandling var Medforslagsstiller af et lignende Forslag, og naar mit Navn nu ikke findes paa dette Forslag, saa er dette ligefrem begrundet i, at jeg paa Grund af et Familiedødsfald, som kaldte mig bort herfra, ikke kunde være tilstede her, da Udvalget havde denne Sag under Behandling. Jeg fastholder endnu fuldstændig den Opfattelse, som jeg havde, da jeg medunderkrev det omtalte Vindringsforslag til 2den Behandling. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes det skulde være Thinget, der derved traf sig tilbage fra et givet Løfte, thi det forekommer mig snarere, som om det er det sjællandske Jernbaneselskab, der paa en Maade vil trække sig tilbage fra et givet Løfte, hvis vi ikke fastholder dette. Der er bleven givet det sjællandske Jernbaneselskab Ret til at anlægge en Bane i en vis bestemt Retning, og da den Retning, som denne Bane skulde have, ikke var tiltalende for Selskabet, blev der udsat en Præmie for det, hvis det vilde anlægge Banen i denne Retning. Nu kommer man bagefter og siger: Nei, lader os lægge Banen i en anden Retning, lader os — som der blev sagt ved 2den Behandling — lægge Banen gennem en mere folkerig og bedre Egn, og der foreslaas da her Thinget en Retning, som ikke er overensstemmende med den Retning, som Folkethinget vedtog for et Par Aar siden. Nu hedder det imidlertid alligevel, at det Løfte, som er blevet givet for Anlæget af Banen i en vis bestemt Retning, skal Jernbaneselskabet selvfølgelig beholde. Dersom man var kommen til os og havde sagt: Der er der en anden Linie, som gaar igennem en øde og ubefolket Egn, og som er mindre fordelagtig for Selskabet, saa forekommer det mig, at det vilde have været naturligt at fastholde, ja maasse endog at forøge Præmien; men naar man kommer med Forslag om at forandre det til en Linie, som er til større Fordel for Selskabet, saa vilde jeg finde det mindre heldigt, om man vilde anfse sig for bunden og forpligtet til at fastholde det tidligere givne Løfte. Dersom man f. Ex. vilde give en Mand Koncession paa en Jernbane gennem en af Syllands Hedeafstrækninger og vilde gjøre store Offre, fordi Banen kom til at løbe gennem en saadan Egn, og Bedkommende saa derefter sagde, at han ikke ønskede at anlægge Banen gennem Hedeafstrækningen men derimod gennem en rig og frugtbart Egn, saa vilde det være ganske forunderligt, om Thinget vilde sige: Ja, det er langt bedre for Befolkningen, og de Offre, som vi vilde give ham, fordi han skulde lægge Banen gennem Hedeafstrækningen, dem maa han naturligvis beholde, thi det Løfte, som vi engang havde givet for en ganske anden Hedeafstrækning, ere vi naturligvis ogsaa forpligtede til at give ham for denne bedre Afstrækning. Det forekommer